

VARSAVA JE VE VELKÉM NEBEZPEČÍ

Němci dorážejí na ruské linie vážně a snaží se vytvořit polo-kruh kol Varsavy.

PO VARSAVĚ PŘIJDE PARÍŽ.

Německý císař prohlašuje, že co nejříve zasadí ránu, která očtře celou Evropou.

Němci zahájili nový pokus o dobývání Varsavy, tentokrátě současným pohybem od severu a jihu. — Londýn zabývá se nyní otázkou: Může být Varsava udržena? Armáda generála Hingenburga snaží se zatlačit ruskou linii na severu a armáda Mackensenova snaží se postoupit na jihu. Německým záměrem je vytvořit kolem Varsavy polokruh a tak přinutit Rusy, aby vyklidili město. Dle zprávy bude pešťského korrespondenta londýnského Morning Postu, vyklízení Varsavy bylo již určeno. Londýnský tisk shoduje se v názoru, že velkokníže Mikuláš, velitel ruských vojsk, má před sebou nejtěžší úkol o zácházení evropské války. Někteří vojenští kritikové pochybují, že tentokrátě jeho linie vydrží mocný nápor německých vojsk.

Frontální útoky na linie na Bzuru a Rawce Němci sotva mohli by prorazit ruskou linii, ale přítomný chrosvický současný pohyb několika velkých armád může ruskou linii uvést do vážného nebezpečí, dle názoru londýnských vojenských kritiků. Nové pohyby zabíjeny byly s překvapující rychlostí a provedeny byly až doposud bez vážného odporu na straně Rusů. Z toho důvodu pád Varsavy považuje se v Londýně za možný.

Postup Mackensenův na jihu naráží na vytrvalejší odpor. Petrohrad oznamuje, že pravé křídlo armády Mackensenovy poraženo bylo ve velké bitvě jižně od Lublin-Čelma železnice. Němci ale rychle posílají nové vojenské oddíly na pomoc Mackensenovi z ostatních front a tento znovu a znovu útok. Berlín a Vídeň nemluví mnoho o vývoji událostí na východě v posledních dnech.

Petrohradský korrespondent londýnského Morning Postu sdělil, že německý císař poslal královské české telegram následujícího znění: "Ochraniť jsem Rusy na šest měsíců nejmeně a chystám se zasádnout ránu na západní frontě, která očtře celou Evropou."

Dle všeho německým plánem je, dobýt rychle Varsavu, po té rychlý postup k francouzským posílením městům a na konec tří umělých vpádů do Paříže. Tak vykládají se císařova slova: "Válka skončí v říjnu."

Francie je ale dokonale připravena odrazit německé útoky. Bitva o Varsavu bude v Paříži velkým zájmem. Od posledního německého postupu na Paříž nebyly sledovány zprávy z bojště s takovým zájmem jako nyní. Každý pohyb německých a ruských armád je pozorně sledován.

Paříž je chráněna celou řadou opevnění. Totéž platí o Caen a jiných p-běžných městech francouzských. Francouzové jsou jisti, že Němci nepodaří se provést to, co mají v záměru.

Gigantické operace na východním bojišti soustředily nyní na sebe zájem úplně. Prudké boje odehrávaly se v přítomné době na celé linii od Baltiku až po Dněstr. Generál Buelow, který našel se na levo od armád generála Klucka při prvním německém postupu na Paříž, volá nyní nejzávažnějším levo křídlo německých armád, které snaží se postoupit k Rize. Tyto operace prováděny jsou jistě s určitou měřítkem převyšujícím všechno až doposud v přítomné válce podniknuté. Berlín prohlašuje, že Buelow postupuje nepřítržitě. Petrohrad tvrdí, že ruská vojska kladou vytrvalý odpor v těchto místech.

Po pravé straně Buelowův nále-

á se generál Eichorn, který zahrzován je na svém postupu ruskou pevností Ošovec. Na pravé straně jeho armád pak nalézá se generál Gallwitz, jehož jméno objevuje se poprvé ve větších operacích. Po dobytí Prásnýše útočí nyní na ruské posílec na řece Narwa a její přítoky. Na proslulé frontě na Bzuru a Rawce panuje poměrný klid. Také jižně od Varsavy nedobývá k prudkým bojům. Ale pohyb na jihovýchodě proti Lublinu, který na čas byl zastaven, je opět v plném proudu.

Rusové budou nuceni nyní bojovat v defenzivě pro záchranu Varsavy anebo musí vyklidit celé Polsko. Němci by nejraději viděli, kdyby Rusové bojovali nyní, než aby ustoupili s neporušenými armádami.

Na západě panuje poměrný klid a jenom tu a tam dochází k drobným bojům, jejich výsledky situací nemění. Má se za to, že co nejdříve bude učiněn pokus o dobývání Lille.

Italové oznámili úspěchy v horách východně od Tridentu, kde nyní dorážejí na jednu ze dvou železnic, které opatřují komunikace rakouským vojskům v jižním Tyrolsku.

Rakouská ponorka torpédovala a potopila italský křižník Giuseppe Garibaldi jižně od Ragusa. Křižník potopil se v patnácti minutách. Křižník Giuseppe Garibaldi postaven byl v roce 1899 a měl ponor 7,24 tuny. Ragusa je opevněný rakouský přístav, osmáctřicet mil severozápadně vzdálený od Kotoru.

Dle zprávy ze Ženevy vztahy mezi Srbskem a Itálií staly se nepřijemnými následkem kampaně v Albánii. Itálie žádala, aby Srbové vyklidili Drač. Srbové tak učinili, ale současně podali protest a ostatních spojenců. Srbská vojska po té zaujala strategické posílec za městem.

Stávka ve zbrojovce v Bridgeport.

Jak se v Bridgeport, Conn., oznamuje, vyjednávání mezi strojníky a majiteli Remington Arms and Ammunition Co., která zaměstnává se výrobou střeliva pro armády spojené v Evropě, nevedlo k cíli a dle zprávy z pondělí dělnictvo má vyjít na stávku. — President Federace práce, Samuel Gompers, prohlásil v minulých dnech, že má za to, že rozsáhlá propaganda je v činnosti, jejíž účelem je způsobit nesnáze v továrnách na střelivo a v dopravnictví přes moře. Za touto propagandou jsou německé vlivy. Vyslanec anglický ve Washingtoně prohlásil před nedávnem, že \$20,000 bylo zapláceno z německých pramenů na vyvolání stávky v Bridgeport.

Jak zní bude příští nota Německu.

Odpověď vlády Spojených Států na poslední německou notu bude rázná a rozhodná. Bude obsahovat prohlášení, co Spojené Státy učiní, budou-li znovu přestoupena práva amerických občanů na vysokých mořích. President Wilson vrátil se v minulých dnech z Cornish, N. H., do Washingtonu a konferoval se sekretářem Lansingem o této záležitosti. — President a sekretář státu došli k stejnému závěrku, že příští nota vlády Spojených Států musí být určitá. Musí naznačít, že Spojené Státy neustanou pasivně, dojde-li k novému útoku na neozbrojené lodě, při čemž utraceny budou životy amerických občanů.

Teutonská nabídka Rumunsku.

Dle baškánského korrespondenta londýnského časopisu Times rakouská vláda nabízí Rumunsku za přátelskou neutralitu anebo za činnou pomoc ve válce Bukovinu se Sereth řekou jako hranici na severu a celou řadu ústupků pro rumunské obyvatelstvo v Sedmihradsku, počítaje v to zřízení rumunské university v Kron-

stadu. Kdyby Rumunsko rozhodlo se vojensky zakročit, ohrozilo by mnohem více a kromě toho byla mu popřána příležitost, aby zabralo ruskou Bessarabii, která stala by se rumunskou provincií jakmile byla by dobyta. Spínění těchto závazků bylo zaručeno Německem. Rumunsku poskytnut byl měsíci na rozmyšlenou. Nota rakouská pravi dále, že centrální císařství vyhradily by si právo projít Rumunskem, kdykoliv by toho bylo potřeba. Rumunsko ne-pochybně nabídnu tuto rozhodně odmítne. Tomu nasvědčuje okolnost, že Rumunsko odepřelo požadavku Německa, aby dovolil být průvoz zbraní a střeliva skrze Rumunsko Turecku. Francouzské a anglické časopisy ve spojení s tímto německým požadavkem pojednávají o rakouské notě Spojeným Státům v záležitosti vývozu střeliva a odsuzují rázné obě. Nejedná se o nic jiného než o terorisování Spojených Států a o snahu odvrátiti pozornost od německého pirátství na moři. Časopisy soudí, že Amerika nenechá si v tomto ohledu diktovati. Vývoz střeliva je století starou tradicí amerického obchodu, a ani pokrytecké protesty a dynamitování amerických zbrojovek nepřimějí Spojené Státy, aby se jí vzdaly. Německo je nyní odmavováno a proto jeho spojence přišel mu v této těžké chvíli ku pomoci. Je ale otázka, zda tento pomoci bude něčeho docíleno.

Poměry v Čechách.

Ze staré vlasti docházejí zprávy stále smutnější. Není jediné ho dne, aby nedošlo nové zprávy o persekuci nebožehého českého lidu vládou vídeňskou. Dle posledních zpráv uvěřen byl do žaláře poslanec národní strany svobodomyslné, Dr. Rašín. Byl obviněn ze zločinu velezrady. Jeho zatčení vyvolalo značný rozruch, neboť hlásil se k umírněnému křídlu mladočeské strany a mnoho změnil v posledních letech na radikalismu svých mladých let. — Mimo něj nalézáj se v žaláři Dr. Kramář, soudní rada Slama, k smrti odsouzený Dr. Fischer z Moravy a poslanec Vaelav Klouček, jenž dle jedné verze odsouzen byl do žaláře na deset let. — Rada českých žurnalistů je také zalařována. Vídeň českého sokolstva, Dr. Scheiner, rovněž odvěčen byl do vězení. Vídeňská vláda nyní nabyla přesvědčení, že národ český nikdy nesmí se s Habsburky. Odpor k vládě vídeňské bude silně. Přítomná per-

sekuce jistě značnou měru přispěje k zesílení tohoto nepřátelství k Vídní. Vládě rakouské známý jsou tužby Čechů po samostatnosti a domnívá se, že učiní jim konec, když nejjednodušší politické vůdce pozavírá. Zpomíná, že v zájmu budoucnosti českého národa pracuje se v cizině, kam nemůže dosáhnouti dlouhá ruka Habsburků. Pronásledování národa utvrdí nás jenom ve víře, že v rámci rakouské říše není možno žít národu našemu. Smutné zprávy ze staré vlasti měly by býti pobídnutím americkým Čechům k větší obětavosti ve prospěch osamostatňovací akce.

Oslava pádu Bastily.

Ve středu minulého týdne oslavovala Paříž výročí zrození nové Francie a to okázalejším způsobem než v jiných letech. Toho dne padla Bastila a s ní absolutismus a privileje, proti kterým bojovala revoluční Francie. Nyní Francie bojuje za ochranu ideálů demokracie, které francouzská revoluce dala Evropě. Francie krváčí, ale tiše, bez protestu. Je to jediná z bojujících národů, která nevolá na sympatie světa, ale je odhodlána vésti válku do posledního dechu. Bojuje za sebezachování, za ideály, na nichž byla zbudována a za lepší příští všeho lidstva. Při středním oslavě znovu-zrození Francie popel Claude Joseph Rougeta de Lisle, francouzského kapitána, který složil "Marseillais", přenesen byl do Hotel Des Invalides. Průvod s popelem ubíral se špalírem vojska, zpívajícího národní hymnu Francie nejoblíbenější ulicemi pařížskými. Po příchodu průvodu na místo, propuklo shromáždění v jasot a volalo: "Ať žije Francie! Ať žije armáda!" S Marseillaisou na rtech davy se rozházely.

Povodeň v Ohio.

Jak se z Lima, O., oznamuje, řeka Ottawa vystoupila z břehů a zaplavila všechny nízké položené krajiny. Přes 2,200 domovů bylo zaplaveno a policisté a hasiči v lodkách vysvozovali osoby, které uchytily se na vyvýšená místa, aby unikly smrti utopením. Někteří menší domky byly odplovány. Asi dvacet obchodních budov nalézá se pod vodou. Mnoho tisíce dělníků nemohlo dostat se do míst, kde jsou zaměstnáni. Řeka Ottawa je deset stop nad normálem. Povodně zavínány byly velkými dešti v poslední době. Až doposud v Lima zaznamenány byly tři ztráty na lidských životech.

JAK RÁDILO TORNÁDO V CINCINNATI, O.

Photos by American Press Association.

Obrázky naše ukazují poškození majetku tornádem, které postihlo středozápad a vyžádalo si třicet lidských životů za oběť a učinilo za \$1,000,000 škody na majetku. Nejvíce postiženo bylo město Cincinnati, kde obrázky naše byly zhotoveny.

Zprávy americké

Přípravy k roku 1916.

Předáci obou velkých stran ohlížejí se již nyní po vhodných kandidátech nominace pro úřad prezidenta v roce 1916. Předáci republikánské strany ve Washingtoně dopsalí v minulých dnech vůdci republikánské strany ve všech částech země, aby zvěděli, koho strana považuje za dostatečně silného, aby docílil vítězství. Elihu Root zdá se mít nejvíce přízně. Roosevelt a Taft nepovažují se za dosti silné. Pro Roota vyslovilo se největší množství prominentních republikánů. Vedle něho označeni byli: Weeks, Burton, Fairbanks a Mann. Někteří vyslovili se pro Boraha a jiní projevili náhled, že bylo by dobře jmenovati progressivního republikána rázu Cumminsova. Root zdá se mít také nejvíce přátel mezi předáky strany ve Washingtoně. Jeho dlouhá veřejná kariéra je bez poskvrny. Root byl vždy konservativním republikánem a zůstal takovým i když v jeho straně počaly nabývatí vřehu pokrokové programy. Je pro zvýšení armády i loďstva. Velký obchod jistě měl by v něho největší důvěru. Je tu ale jiná překážka. Root je 70 roků star a byl by 72 roky star, až vstoupil by do Bílého domu. Sám před časem prohlásil, že je příliš star než aby mohl podstoupit břemeno prezidentské kampaně a povinností prezidentských. Roosevelt přý prohlásil, že by rád viděl Roota proti Wilsonovi, když Root stál na programu vojenských přípraveností. To ale bylo před tím, než stala se katastrofa Lusitanie. Wilson projevilo, že stoji pevně při požadavku o zachování práv amerických občanů a tím se stal populárnějším. Je jisto, že při národní republikánské konvenci jednotlivé delegace budou míti svůj výběr. Illinois bude míti Shermana anebo Manna, Michigan Smitha, Ohio Burtona anebo Herricka, Pennsylvania Knoxe, Idaho Boraha, Iowa Cumminse a Massachusetts Weekse. Root měl by za sebou delegaci ze státu New York a pravděpodobně i jiné státy. Národní republikánský výbor nepochybně bude kontrolovati delegace z jiných států a tyto budou hrátí vynikající úlohu ve volbě kandidáta, na kterém vůdce strany se ustanoví.

Frank pořežán na hrdle spulvzvěnm.

Z Milledgeville, Ga., došla zpráva, že Leo M. Frank, jenž pro vraždu Mary Phaganové odsouzen byl k smrti a jenž guvernér Georgie trest tento změnil v doživotní vězení, byl v sobotu minulého týdne napaden v státním vězení Georgie a poražen vážně na hrdle spulvzvěnm William Greenem. Útok na Franka proveden byl ze zadu. Byl proveden tak rychle, že stráž nemohly ani zakročit. K poraženému zavolan byl Dr. George B. Compton, ale nežli se dostavil, dva ranhojči, nalézající se mezi vězni, poskytlí Frankovi první pomoci. Zraněný dopravěn byl do nemocnice a dle posledních zpráv má jenom malou naději na pozdravení. Útok udal se ve vězeňské ložnici. Řez byl značně hluboký a hrdelní žíla byla částečně přerázána. Green, který útok provedl, byl odsouzen na doživotí pro vraždu jistého člověka. Náz, kterým čin svůj provedl, uchoval po práci v satech a později skryl jej ve svém kotelí. Frank dopravěn byl na státní vězeňskou farmu dne 22. června z okresního vězení v Atlanta. Vězňové chovali se k Frankovi nepřátelsky hned od počátku, ale z ničeho nedalo se souditi, že bude proveden čin násilný. Green prohlásil, že lituje svého činu. Mysl přly ve chvíli svého činu, že koná něco, co má být vykonáno. Nyní ale přý lituje a je připraven za svůj čin pykatí.

Útok ponorky na parník Orduna.

Do New Yorku přibyl v sobotu minulého týdne parník Cunardovy linie Orduna s 227 cestujícími, mezi nimiž nalézalo se dvaadvacet Američanů. Dle vyprávění cestujících, parník napaden byl německou ponorkou dne 9. července, ale podařilo se mu uniknouti osudu Lusitanie. Asi dvacet mil od hrobu Lusitanie německá ponorka napadla loď, ale torpédo minulo parník asi o deset stop. Parník po té plnou parou plul ku předu, jsa pronásledován ponorkou, která vyplula nad vody a počala po parníku stříleti. Útok proveden byl kolem 6. hodiny ranní, kdy většina cestujících spala. Stewardi, uznávající nebezpečí, probouzeli cestující. Probuzení s náhkem pospíchali na palubu, kde opatrovali se záchranými pásy a usazovali se v záchraných lodicích. Ponorka vystřelila sedm ran, ale Orduna byla rychlejší a ponorka posléze zanechala dalšího pronásledování. Hned po spatření ponorky bylo požádáno bezdrátou telegrafií o pomoc, ale tato dostavila se až po čtyřech hodinách. Někteří Američané, kteří nalézali se na lodi, hodlají podati v vládě Spojených Států protest. Útok tento udal se v době, kdy panoval všeobecně náhled, že německo-americká situace se zlepšuje. Německo se ale nepolepšilo a dále napadá obchodní lodě, vezoucí cestující, aniž dalo jim výstrahu. Neočekává se, že pro tento případ dojde ku kontroverzi, ježto parník unikl a žádný lidský život nebyl zmařen. Ale případ tento, jak se má za to, bude míti vliv na ráznější ton odpovědi na poslední německou notu.

Smutný konec zámožné ženy.

Paní J. Sinclairová, manželka zámožného a společensky promi-něného lékaře, v Philadelphii, nalézána byla v minulých dnech mrtva v černošské nocehárně, nalézající se v tak zvaném "černém pásmu" města Atlantic City. Ko-falka, které v poslední době vypila kvart denně, byla příčinou její skonu. Paní Sinclairová zmizela ze svého domova dne 24. června a přes to, že manžel a rodina zahájili po ní neúspěšnější pátrání s pomocí policie v Philadelphii a Atlantic City, nemohli naléztí po ní stopy. Teprve když černošský pohrobek požádal městské autority o dovolení, aby směl probrítí "mulatku" na pole hrnřovho, přišlo se na to, že jedná se o paní Sinclairovou. Majitel nocehárny prohlásil, že paní Sinclairová požádala jej o noceh a stězovala si, že nechtí se dobře. Mohla býti dobře stotožněna podle obliče. Událost tato vyvolala v Philadelphii velkou sensaci.

Americký vyslanec v Rusku se po-děkoval.

George T. Marye, americký vel-vyslanec v Petrohradě, požádal v minulých dnech prezidenta Wilsona, aby přijal jeho resignaci. Jak bylo s Washingtonem sděleno, president tuto resignaci přijme a brzy na místo odstoupěného diplomata ustanoví nástupce. Marye, jak sdělili úředníci odboru státu, zklama se v úradě tomto. Jeho rodina prý netěšila se takové pozornosti a sdělila svým přátelům, že se jí v Petrohradě nelíbí a odepřela se tam vrátiti. Na její nátlak její manžel vzdal se svého místa. Není určité známo, byla-li manželka amerického vyslance přijata u ruského dvora, ale má se za to, že nebyla.

Uvítání zvonu svobody v San Francisku.

Vlak se zvonom svobody z Philadelphie přibyl do San Franciska v pátek minulého týdne večer a obrovský zástupci lidu shromáždily se na nádraží, aby jeho průvod uvítaly. Guvernér státu California, Hiram W. Johnson, spolkový senátor J. D. Phelan, mayor města San Franciska, James Rolph, a zástupci výstavni společnosti vypravili se zvonu naproti a doprovázeli delegaci 26 radních z Philadelphie na poslední části cesty. V sobotu minulého týdne zvoni umístěn byl v paviloně státu Pennsylvania a od časného jitra do pozdního večera obhlážen byl zástupci lidí, toužících spatřiti tuto památku.